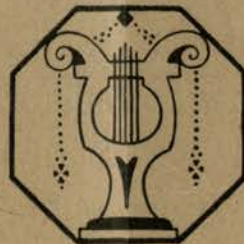

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.

ZBORI

Mesečna revija za novo zborovsko glasbo
z glasbeno književno prilogo.

Urejuje Zorko Prelovec.

Letnik II.

1926

Štev. 5

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani. Tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za Jugoslavijo 40 din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar. Vsako pomnoževanje partitur in litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične skladbe za ves zbor.

Ustanovljena leta 1889.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Ljubljana, Prešernova ul. 3

Telefon št. 16

Poštna hranilnica račun št. 10.533

Telefon št. 16

Stanje vloženega denarja nad 170 milijonov dinarjev.

Stanje vloženega denarja nad 680 milijonov kron.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

*Moško, fantovsko in deško konfekcijo
kakor tudi čevlje kupiš najceneje v
naši detajlni trgovini na Erjavčevi
cesti 2 (nasproti dramskega gledališča)*

**KONFEKCIJSKA TOVARNA
FRAN DERENDA & CIE.
LJUBLJANA**

Priznana solidnost, dobro blago in nizke cene.

ANT. KRISPER

LJUBLJANA

**MESTNI TRG 26
STRITARJEVA UL. 3**

**GALANTERIJA, PERILO,
PLETENINE IN ČEVLJI**

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ljubljana, Dunajska cesta

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.—

Skupne rezerve ca. Din 10,000.000.—

Brzjavni naslov: Banka Ljubljana ☎☎☎☎ Telefon števil. 261, 413, 502, 503 in 504

PODRUŽNICE:

Brežice	Kranj	Novi Sad	Split
Celje	Maribor	Ptuj	Gorica
Črnomelj	Metković	Sarajevo	Trst

AGENCIJA: Logatec

Se priporoča za vse bančne posle

Tvrđka Ivan Perdan nasl.
v Ljubljani

Glavni založnik:

Ciril-Methodovih vžigalic in Ciril-Methodovega čaja
v zavitkih. Najnižja cena in točna postrežba.

V zalogi vedno:

najfinejše namizno olje, kava, riž, čaj, milo, žganje,
kakor tudi vse drugo špecerijsko blago na drobno
in debelo po najnižjih cenah.

J. STJEPUŠIN
SISAK

PREPORUČA NAJBOLJE TAMBURE,
ŽICE, PARTITURE, ŠKOLE I OSTALE
POTREPŠTINE ZA SVA GLAZBALA
ODLIKOVAN NA PARISKOJ IZLOŽBI
CJENICI FRANKO

OBRTNA BANKA

Centrala: Kongresni trg 4 V LJUBLJANI

Podružnica: Ljutomer

Telefon št. 508

Račun pri poštni hranilnici, podružnici v Ljubljani, št. 12.051

Telefon št. 508

Daje kredite v obrtne svrhe, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. Vloge na knjižice in na tekoči račun se obrestujejo kar najugodneje, vezane vloge po dogovoru primerno više.

MEDIĆ-ZANKL

TOVARNE OLJA, LAKOV in BARV

DRUŽ A Z O. Z.

CENTRALA: LJUBLJANA

PODRUŽNICA: MARIBOR

SKLADIŠČE: NOVI SAD

TOVARNE: LJUBLJANA-MEDVODE

!!NAJBOLJŠE KAKOVOSTI!!

ZAJAMČENO ČISTI FIRNEŽ
EMAJL-LAKASTE BARVE
VSE VRSTE LAKOV
OLJNATE BARVE
PRSTENE IN
KEMIČNE
BARVE
KLEJ

!!LASTNI DOMAČI IZDELEK!!

ZNAMKE: „MERA KL“

Cvetličarna Fani Hvala

Ljubljana

Prešernova ulica šte. 30.

Dnevno sveže cvetje

na drobno in debelo.

Sprejema naročila na šopke,
vence, aranžmaje in dekoracije
dvoran.

LITOGRAFIJA ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, MASARYKOVA CESTA (POLEG RANZINGERJA)

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH

TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAFSKA DELA KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.
GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATISNJBENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR IN DRUG.

GLASBENO-KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (zanjo odgovarja Miroslav Ambrožič)
Naročnina na «Zbore» za državo SHS 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

† Anton Foerster

Umrl je mož, ki je kot mlad Čeh prišel med nas v času, ko ni imelo slovensko ime nobene veljave in je zlasti tedanja cerkvena glasba hodila nerazločna ter neurejena pota. V 89. letu življenja, polnega borb in delavnosti, je legel v našo zemljo nestor slovenskih komponistov. Njegovo delo je pestro ter izčrpno mnogostransko. Bil je vzgojitelj vse prve generacije naših skladateljev in pevcev, reformator cerkvenega petja in po vseh tukajšnjih šolskih vzgajališčih splošno priznan muzikalni pedagog.

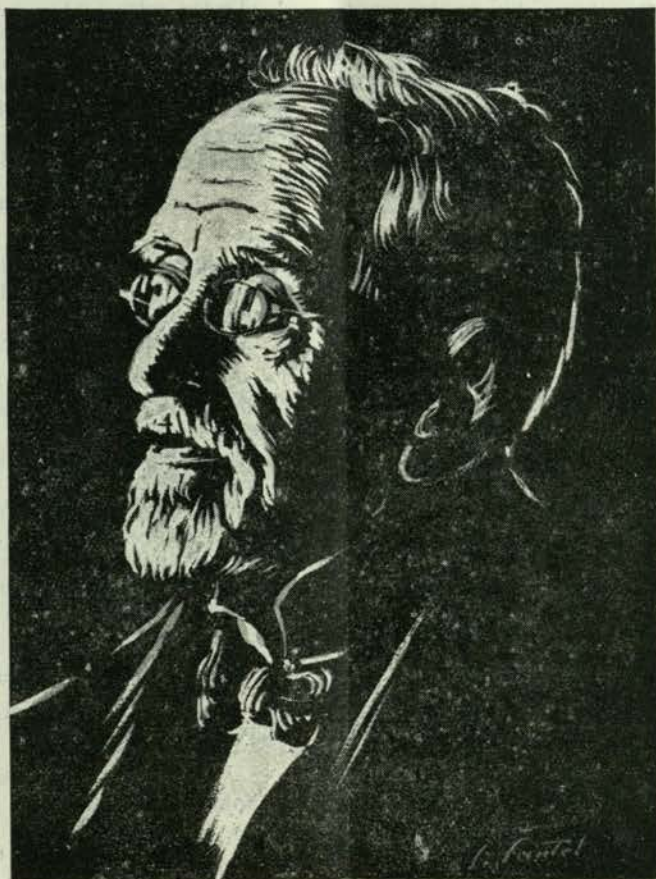
Prvotno je študiral pravo, a živel v stalnih stikih s praškimi glasbenimi krogi. Smetana mu je bil učitelj in prijatelj. V Antonu Foersterju pa se ni skrival jurist, temveč močan, blag in isker muzik z dovzetno dušo za versko-muzikalni umetniški izraz, ki so ga potrebe njegovega poklica le še povečale.

Prvo službo na naših tleh je nastopil v Senju kot učitelj glasbe in stolniški organist. V l. 1867. prevzame mesto pevovodje stare ljubljanske Čitalnice in kmalu nato vodstvo stolniškega kora. Na vseh teh mestih je sestavljal nove zборе in reformiral navzlic besnim in osebnim napadom močno necerkveno petje takratne Riharjeve dobe. Kot temeljit strokovnjak, formalno in srčno visoko izobražen mož, je Foerster s svojimi teoretičnimi deli položil osnovni kapital za svoje neštete učence in usmeril tok glasbenega življenja v urejeno strugo muzikalnega znanja. Povsem izpolnil je svoje življensko delo in najplodnejši je veliki pokojnik kot cerkveni kompo-

nist. Komponiral je sproti na stotine pesmi, maš itd., dirigiral zборе, orkestre in sam prepeval. Zaeno je poučeval v glasbeni šoli in vzgojil malone vse domače komponiste polpretekle dobe.

«Cerkveni glasbenik» je imel v Foersterju dolgo vrsto let vestnega, smotrenega urednika.

V naš narod se je Foerster pretil z izredno asimilacijsko močjo svojega rodu. S svojstvi tega rodu je prinesel s seboj vzorno marljivost, plemenitost duhá, umetniško resnobo, žilavo odpornost in kremenito doslednost poklicnega glasbenika. Čas, ki je klical in potreboval učiteljev v raznih panogah naše umetnosti, je našel v Foersterju tenkočutnega vzornika. V najčistejšem zmislu besede pa si je pridobil popularnost s svojimi moškimi, mešanimi zbori in kvarteti, a zlasti z opero «Gorenjski slavček», prvič izvajano leta 1872. pod vodstvom komponista samega. Kakor je šel razvoj svojo pot in so glasbene zahteve obrnjene v drugo smer, iskrost čuvstva, živahni izraz in formalna po-

polnost Foersterjevih posvetnih skladb jim ohranja trajno vrednost. Mnoge so postale klasičen vzor kot simfonska pesnitev («Turki na Slevici»), ali so arhitektonsko najjačji zbori starejše šole, kot je «Ljubici», «Njega ni», «Spak», «Povejte, ve planine» itd. Anton Foerster je začrtal osnovnico slovenski narodni operi z «Gorenjskim slavčkom», do zdaj najuspelejši naši muzikalno-odrski tvorbi. V scenični predelavi viš. režiserja O. Šesta in pod taktirko Karla Jeraja je z neokrnjeno močjo in mladostno svežostjo dosegla zasluženo vstajenje

in dala pobudo k samostojnemu ustvarjanju v občutni vrzeli domače opere.

Ko so zapeli Maticarji ob grobu pokojnika na novomeškem pokopališču kaniato «Umrl je mož» pod vodstvom Mateja Hubada, tedaj je točno omenil skladatelj Emil Adamič, da jo je umrl nehoti zapisal zase. Na grobu se je poslovil od Foersterja, produktivnega umetnika, Hubad kot reproduktiven organizator in izvršujoč faktor gradbene dobe naše glasbe. Poslovil pa se je od blagopokojnika ves slovenski narod, ki uživa plodove njegovih del. Umrl je mož, ki se je posvetil glasbi z vso svojo dušo in v svojo nekorist. Prišel je med nas s široko odprtimi očmi, s profinjenim taktom in strogo objektivnostjo, ki je odločila, da je razmere, v katerih je živel, prav spoznal in nam zapustil dediščino, nepozabljeno i v bodočnosti. Anton Foerster je svoj čas izpolnil in smrt ga je našla še kot delujočega moža. Ob korekturah svoje druge opere «Domu in stanu» je ugasnil osebno brezmadežen človek, ki ga je spoznala in prav cenila njegova druga, a prava domovina, smatrajoč ga za svojo last. Saj ji je dal svoje delo, bil zvezan z njo v trpljenju in borbah za glasbeno umetnost nadarjenega naroda slovenskega.

Uredništvo «Zborov» ohrani Antona Foersterja v trajnem in častnem spominu za zasluge in dela, ki jih je poklonil Slovincem. Kot glasbena smotra, namenjena predvsem zborovski literaturi, pa smatra pokojnikovo delo za temeljni steber stavbe, ki jo skuša v svojem delokrogu nadaljevati, širiti in prilagoditi novim umetniškim smerem.

Po vsej domovini je danes pokojnikovo ime spoštovano in pozabljeni so težki boji prve dobe naših glasbenih početkov. Pozabljeno pa ni življenje, ki je bilo posvečeno čisti umetnosti in žrtvam za narodno prosveto.

Anton Foerster — počivaj v miru!

Skladbe Antona Foersterja

A. Posvetne skladbe.

I. Za orkester in zbor.

1. Opera «Gorenjski slavček» (proizvajana v Ljubljani leta 1872. in 1896., v Brnu leta 1910. — izdala Glasbena Matica 1907.), od leta 1922. stalno na repertoirju ljubljanske opere.
2. «Turki na Slevici» (rokopis, izvajala Glasbena Matica leta 1907.).
3. «Materin blagoslov» (glasbene točke k spevoigri — rokopis).
4. «Vodnikov venec» njegovih in na njega zloženih pesmi (Glasbena Matica 1885.).
5. «Domovini», kantata (zložil 1885., izdala Glasbena Matica 1909.).
6. Opera «Domu in stanu», pet dejanj (rokopis).

II. Vokalne skladbe.

a) Za moški zbor.

1. «V tihni noči» (Glasbena Matica, I, 1874).
2. a) «Slava Slovincem», b) «Svět» (Glasb. Matica, II, 1875).
3. «Milica» (Glasbena Matica, IV, 1877).
4. Samo (Glasbena Matica, VIII, 1880).
5. a) «Pjevajmo!» b) «Nočni pozdrav», c) «Njoj», d) «Pobratimija», e) «Bohinjska», f) «Sokolska», g) «Zdravica», h) «Napitnica» (Glasbena Matica, XIII, 1884).
6. «Njega ni» (Glasbena Matica, 1886).
7. «Povejte, ve planine!» (Novi akordi, 1902).
8. «Spomen-pjesma» (Novi akordi, 1905).

9. «V brezupnosti» (Novi akordi, 1904).
10. a) «Naša zastava», b) «Pesem koroških Slovencev», c) «Slovo», d) «Domu» (Pesmarica Glasbene Matice, 1897).
11. «Planinska» (1898, Op. 66, založilo Slov. plan. društvo).
12. «Življenje» (1898, Op. 94 c).
13. Dva trospeva: a) «Cigan», b) «Saj ni čuda» (1907).
14. Slavnostna himna «Slavcu» (1909).
15. a) «Tri mi tuge», b) «Razbita čaša», c) «Vihar», d) «Na boj!» e) «Spak», f) «Podoknica», g) «Umrl je mož» (Glasbena Matica, 1910).
16. «Slavnostna popotnica» (Slomšek, 1912).
17. «Molitev med bitko» (Cerkveni glasbenik, 1914).
18. «Straža ob Adriji» (Glasbena Matica, 1917).
19. a) «Kitica hrvaških narodnih pesmi», b) «Kitica čeških narodnih pesmi» (rokopisa).

b) Mešani zbori.

1. «Z glasnim šumom s kora» (Glasbena Matica, 1905).
2. «Kitica slovenskih narodnih pesmi» (Glasb. Mat., X, 1882).
3. a) «Domovina», b) «Ah, ni li zemljica krasna!» c) «Naše gore» (Glasbena Matica, 1887).
4. «Ljubica» (Glasbena Matica, 1894).
5. «Kitica» (Glasbena Matica, 1895).
6. «Mladi mornar» (1896). 7. «Narasli potok» (1896, rokop.).

c) Solo-napevi (s klavirjem).

1. Štiri pesmi: a) «Ista bol», b) «Vprašanje», c) «Zapuščena», d) «Poletava golobica» (Christoph & Kuhe v Pragi, 1862). Iste in c) «Mlad junak» izdala Glasb. Matica 1896.
2. «Tretja solza» (Dom in Svet, 1904).
3. «Uspavanka» (Dalibor v Pragi, 1862).
4. «Naša zvezda» (1907, Katoliška bukvarna).
5. a) «Križnice», b) «Morska zvezda» (Blaznik).
6. a) «Strunam», b) «Pri oknu», c) «Pesem Dalibora», d) «Na bregu», e) «Umirajoče dete», f) «Menih», g) «Skovir», h) «Srečna ljubav» (rokopisi).

III. Instrumentalne skladbe.

a) Za orkester.

1. Kranjska koračnica, slavnostna (rokopis, 1895).
2. Slavnostna suita v petih delih (ruska, poljska, češka, slovenska, hrvatska in srbska), rokopis.
3. «Marcia-funebre» (rokopis).

b) Za klavir.

1. «Po jezeru bliz' Triglava», fantazija (izdala Glasbena Matica, 1874).
2. «Kranjska slavnostna koračnica» (Kleinmayer & Bamberg, 1893).
3. «Zagorska» (Glasbena Matica, 1892).
4. «Mila lunica» (rokopis).
5. «Tri mazurke» (rokopis).
6. Slovenski valčki iz 20 slovenskih narodnih pesmi (rok.).
7. «Slovanska sonata» (rokopis), izdala Edition slave na Dunaju, 1922).
8. «Veseli pastir» (4ročno, rokopis).

c) Za harmonij.

Fantazija na tri narodne pesmi (rokopis).

d) Za harmonij in klavir.

«Pesem sv. Venceslava» (Novi akordi, 1909).

e) Za gosli in klavir.

«Sonatina» (rokopisi).

B. Cerkvene skladbe.

I. Maše.

1. «Missa in honorem s. Caeciliae», op. 15, 1879 (lastna založba, pozneje izdala Katoliška bukvarna).
2. «Missa in honorem s. Jacobi», za moški zbor, 1882 (Seiling v Regensburgu).
3. «Missa pro defunctis», za mešani zbor, op. 20 (lastna zal.).
4. «Missa solemnis», op. 25 (1885, Rudolf Milic).
5. «Missa in honorem s. Francisci Seraph.», op. 56 (last. zal.).
6. «Missa in honorem s. Aloysii», op. 67 (lastna založba).
7. «Missa pro defunctis», za moški zbor, 1905 (Zadruž. tisk.).
8. «Slovenska maša sv. Cecilije», 1905 (lastna založba).
9. Dve slovenski maši, 1870 (lastna založba).
10. «Missa in honorem B. M. V. immaculatae», op. 85 (1904, lastna založba).

11. «Missa in Festis sol. iusta cant. chor. 4 v. aeq.» (1885, Cerkevni glasbenik).
12. «Glagolska maša sv. Cirila in Metoda», a) za moški zbor, b) za mešani zbor, op. 160 (lastna založba).
15. «Missa Quilisma», op. 120, za mešani zbor z orglami ali z orkestrom (rokopis).

II. Offertoria in gradualia.

1. 47 gradualia «Tractus et sequentiae in Sab. sancto», op. 54 (Cerkevni Glasbenik, 1892 in 1895).
2. 60 gradualia «De communi etc.», op. 60 (Cerkevni Glasbenik, 1894/5).
3. «Offertorium in festo s. Rosarii», 1901 (lastna založba).
4. «Gradualia etc. ex Proprio miss. Capucinatorum».
5. Offertoria za isti red (Altöttingen na Bavarskem). Skupaj 49 števil (v rokopisu).
6. 12 gradualia in offertoria v «Lauda Sion» (Pustet v Reg.).

III. Tantum ergo.

1. VI. «Tantum ergo», op. 16, 1873 (lastna založba).
2. IV. «Tantum ergo», op. 16, 1878 (lastna založba).
3. «Tantum ergo», op. 73, 1900 (lastna založba).
4. «12 Pange lingua T. e.», 1910 (Katoliška bukvarna).

IV. Te Deum.

1. Op. 18, 1878 (lastna založba).
2. Op. 58, «Super cantum popularem» (lastna založba).
3. Op. 65, za moški zbor (lastna založba).
4. Op. 77, 1902 (lastna založba). 5. Op. 159 (rokopis).

V. Motetta.

1. «Lamentacije in očitanje», 1871 (lastna založba).
2. a) «Miserere», b) «Duo resp. in Domine resur.», op. 52 (Cerkevni Glasbenik).
3. 4 Motetta (Nickel: «Vesperhymnen», Pustet v Regensb.).

VI. Ecce sacerdos magnus.

1. Op. 12; 2. Op. 55; 3. Op. 69 (vsi lastna založba).

VII. Litanije.

1. «Lauretanae», op. 17 (lastna zal.). 2. Op. 51 (Cerk. Glas.).
3. «V čast Sreč Jezusovemu», op. 75, 1900 (lastna založba).

VIII. Razno.

1. XXV cerkvenih pesmi, 1871 (lastna založba).
2. XXIII cerkvenih pesmi za dijake (Ljubljanska realka).
3. XX cerkvenih pesmi, 1875 (lastna založba).
4. XIV Marijinih pesmi, 1879 (lastna založba).
5. a) «Asperges me», b) «Vidi aquam» (Nickel: «Lauda Sion»).
6. a) «Ave Maria», b) «Beata es», 1886 (lastna založba).
7. Kantata iz psalma 126 (Cerkevni Glasbenik, IX).
8. «Zlatomašniku», 1887 (Cecilijino društvo v Ljubljani).
9. II «Ave Maria» (rokopis).
10. a) VI Marijinih pesmi, b) XII Marijinih pesmi (Katoliška bukvarna, 1908—1910).
11. Sedem pogrebni pesmi, Op. 91 (Cerkevni Glasb., 1917).
12. XII slovenskih cerkvenih pesmi, Op. 130 (Jugoslovanska knjigarna, 1919).
13. XXX Marijinih pesmi (rokopis).
14. X orgelskih preludij v knjigi Prael. org. (Stehle-Pustet).

IX. Zborniki.

1. «Cecilija», I. in II. (Mohorjeva družba).
2. «Cantica sacra», I, II. in III. (Katoliška bukvarna).

C. Teoretična dela.

1. «Pevska šola», 5 izdaj (I. 1874, 1880, 1888, 1895 in 1901).
2. «Nauk o harmoniji» itd. (1881 in 1905).

Karel Pahor (Banjaluka):

Dober pevovodja — dober zbor

Po svoji kratki, nekolikoletni praksi sem prišel do spoznanja, da niso naloge dobrega pevovodje tako lahke in enostavne kakor se zdijo in kakor povprečni pevovodje to mislijo. V največ primerih je pevovodja že na svojem mestu, če zna malo

klavirja in če ima malo glasbenega talenta. Od takega pevovodje, brez drugega glasbenega znanja in umetniškega kriterija, je seveda zaman kaj dobrega pričakovati. Zato sem se odločil, da delo pevovodje po možnosti na kratko formuliram, da pokažem del onega, kar je pevovodji neobhodno potrebno, da mu bo pot v dosego dobrih rezultatov jasna.

Celotno delo pevovodje lahko razdelimo na tri dele:

- 1.) delo v odboru,
- 2.) delo pred vajo in
- 3.) delo pri vaji.

Pevovodja je pri zboru največja kompetenca, zato mora imeti v odboru glavno besedo. Društvo ga mora voliti v odbor, odnosno mora ga redno pozivati, da prisostvuje odborovim sejam, kajti on je gonilna moč zboru in se ga zato tičejo tudi vprašanja, ki so izven njegovega delokroga, to je — artističnega delokroga. Odbor sam se ne sme mešati v artistično vodstvo. Tu mora pevovodja biti faktotum. Ne samo, da se ne sme v njegovo delo vmešavati, mora mu še celo v njegovih stremljenjih iti na roko in upoštevati po možnosti njegova stremljenja. V tem si morata biti odbor in pevovodja edina. Seveda mora zato dober pevovodja razpolagati z dobrimi iniciativami in mora imeti pred vsem širok vpogled v glasbeno, odnosno zborovsko literaturo. Ako sam nima organizatoričnih zmožnosti, naj to prepusti članom odbora. Vedno se najdejo v odboru resni in vplivni ljudje, ki jim je do stvari same. Pri sestavi programov (koncertnih) in določanju koncertov ima besedo samo pevovodja. Čim ta od te svoje pravice popusti, trpel bo njegov ugled in splošna disciplina v zboru. Naj navedem samo primer, ki se mi je dogodil v začetku mojega zborovodstva. Nekega lepega dne čitam na plakatih poziv na koncert z določenim vzporedom, ki ga bo izvajalo pevsko društvo pod mojim vodstvom. Nisem se malo začudil. Saj me o tem koncertu prej sploh nobeden ni obvestil, v programu so pa bili tudi taki zbori, ki se jih sploh z zborom še nismo učili. Seveda, vse breme je padlo na mene. Hočeš — nočeš, izvežbati sem moral v kratkem času skoraj vse točke sporeda. Da se je vse to godilo med veliko nervoznostjo in z velikim naporom ter da je bil uspeh koncerta prav za prav v božjih rokah, ni treba praviti. Seveda se mi je to pripetilo samo enkrat. Kajti po tem dogodku sem prijel vajeti v roke, to se pravi, od takrat sem vodil račune o vsem sličnem jaz in nikdo drugi v odboru.

Druga še bolj važna naloga dobrega pevovodje je njegova predpriprava. Ako pride pevovodja pred zbor nepripravljen, je enak jecljavemu govorniku, ki hoče nekaj povedati, ne zna pa, kako bi se izrazil in večkrat tudi, kaj naj bi povedal; ali pa sitnemu profesorju, ki se muči, da razreši formulo, a obtiči kje v sredi in spravi v nervoznost sebe in svoje poslušalce. Predpriprava je torej neobhodno potrebna. Vprašanje je samo, kako naj ta izgleda? Ko si zamisli pevovodja skladbo, ki jo hoče vežbati s svojim zborom, naj si najprej ogleda besedilo, se vanj poglobi in dobro prouči vsebino. To je posebno važno za besedila v narodnem narečju. Naj navedem za primer Mokranjčeve rukovete, katerih besedila so večkrat tudi samim Srbom nerazumljiva. Isto velja tudi za naše koroške in prekmurske narodne

pesmi. Vedno se najde kje v bližini filolog, ki bo pevovodji rad priskočil na pomoč. Besedilo mu mora biti torej predvsem jasno in razumljivo. Za tem pride na vrsto kompozicija. Zaigra naj si jo nekolikokrat na instrument, da ima pred seboj vsaj nek širši vpogled v celotno delo. Na ta način si že lahko napravi sliko, kako bo stvar izgledala v njegovem pevskem zboru. Sedaj naj si natančno pogleda posamezne glasove in kakšne težkoče bodo zadele njegove pevce. Ako vidi, da težkoče ne odgovarjajo zmožnostim pevcev, naj stvar raje odloži za boljše čase, kakor da izvede umetnino polovičarsko. Ko se uveri, da odgovarja kompozicija močem njegovega pevskega zboru, da bo kompozicijo izpeljal ob manjšem ali večjem naporu, naj prične s podrobnim proučevanjem skladbe. Najbolje bi bilo seveda, da se nauči partituro brez zapletljajev na klavirju ali harmoniju. Dalje naj si ogleda harmonični, odnosno kontrapunktični sestav kompozicije. Očrta naj si vodilne motive in jih dinamizira, da stoje pri izvajanju vedno v ospredju in jih tako rekoč izlušči iz celote. Dinamika namreč, ki mu jo predpiše komponist, ni skoro nikdar podrobna. Zato si jo mora ustvariti dirigent sam po glavnih navodilih komponistove dinamike. Označiti si mora dalje mesta oddihov, odnosno fermat, mesta, kjer mora zbor pohiteti ali zategniti, skratka, kompozicijo je treba frazirati, v kolikor ni to že napravil komponist sam. Harmonično pestra mesta in njih razvezaje naj si večkrat zaigra, da mu preidejo v meso in kri. Pri tem potrebuje dirigent gotovega znanja. Kajti zelo dvomim, da bi mu mogel zadostovati njegov talent. Neobhodno mu je potrebno znanje elementarnega nauka o harmoniji, sicer mu ostane slika cele kompozicije meglena. Ko je pevovodja na tak ali približno enak način proučil skladbo in mu je efekt zbora že jasno pred očmi, takrat lahko stopi dirigent pred zbor in izginila bo nevarnost nervoze dirigenta in pevcev.

Začne se delo v zboru. Predpogoj je disciplina v najstrožjem pomenu besede. Dirigent ne sme dopustiti, da bi se člani zbora vmešavali v njegovo delo, vsaj za časa vaje ne sme trpeti nasvetov, kako in kaj bi bilo boljše, kakor se to navadno dogaja. Pri vežbanju posameznih glasov zbor sedi; sedi tudi glas, s katerim vežba. Začne se čitanje in eventuelna razlaga besedila, takoj nato notno čitanje. Že pri vežbanju posameznih glasov mora dirigent paziti na vse ono, kar si je zabeležil v partituri. Kajti on sam si mora že en sam glas predstavljati v celotnem zboru in ga po tem tudi dinamično uravnati. Vokalizacija in artikulizacija morata biti do temelja izvežbani že v enem glasu tako, da stopi pozneje glas v celoten zbor že popolnoma izklesan. Tudi na tem mestu moram omeniti neobhodnost dirigentovega znanja v solopetju. Le potem lahko zahteva od glasa vse ono, kar ve, da je potrebno. Vse dinamične in pevske znake (za oddihe itd.) si morajo pevci pripisati v glasko, kolikor ni to že sam dirigent napravil. Ko so glasovi na tak način izklesani, se prične s skupnim vežbanjem. Nepotrebno bi bilo po takih vajah vežbati po dva, oziroma tri glasove skupaj. Vežba naj se kar s celim zborom. Ako je že zaradi težke kompozicije potrebno, naj se vežbajo najprej ženski glasovi posebej in moški posebej, da se vsaj glasovi iste barve popolnoma razume med seboj.

Po skupni vaji dobi dirigent takoj vtis, česa še manjka in čemu je treba obrniti največjo pozornost. Skladbo je treba početi v podrobnostih nijansirati. Barve so pripravljene, treba jih je spraviti v celotno harmonijo, piliti, senčiti itd. V skupnem vežbanju poje zbor — samo ob sebi razumljivo — stojé v redu, ki je predpisan za petje. Vsaka lenost in komodnost mora izginiti, kajti zbor mora biti vsak trenutek pripravljen, da odgovori dirigentovi gesti. Iz obrazov pevcev se mora zrcaliti ono razpoloženje, ki je v besedilu zapopadeno. Vsak pevec mora biti delec dirigentove duše. Dirigent in zbor morata po možnosti izvajati skladbo na pamet. Tako izvežban zbor bo delal čast sebi, dirigentu in umetnosti.

Emil Adamič (Ljubljana):

Prirediteljem koncertov v pre- mišljevanje

II.

Častno je število pevskih društev v Sloveniji. V vsakem večjem kraju je gotovo eno, če ne več. Iz dnevnikov in iz naših glasbenih listov pa posnemam, da pevske prireditve niso v nikakem razmerju s številom pevskih enot. Velika večina pevskih in glasbenih društev le žalostno vegetira ali celo spi. Ostala, ki se še gibljejo in prirede še sem ter tam pevske zabave, veselice, koncerte, ali kakorkoli naj se te prireditve imenujejo, pa tožijo, da se publika za nje ne zmeni, da je treba težkih naporov za pičlo napolnitev koncertnih lokalov, da stroški ne zmagujejo dohodkov, da ljudstvo ne kaže razumevanja za njihovo delo itd. itd.

Kje tiči vzrok glasbenega spanja mnogih pevskih društev, vzrok nezadostnega interesa za glasbeno delo?

Dandanes se je naloga pevskih društev izpremenila. Rekel sem že, da so minili časi, ko so služili pevski zbori vzbujanju narodne zavesti, prešli so tudi časi čitalniških zabav in veselic, združenih s petjem, tombolo, šaljivo pošto in plesom. Kdor hoče gojiti danes petje in glasbo v društvih, mora iti z duhom časa ter kultivirati glasbo zaradi glasbe, umetnost zaradi umetnosti. Uravnati mora to delo po točno začrtanih ciljih, stremeti energično navzgor, odvreči vse stare, «svete» tradicije, začeti s početka, vzgojiti si novo publiko, previdirati pevske in glasbene sile, učiti se, ne sme biti prisluškovalec željam zabave željne publike in nje ugodnik, temveč biti mora njen vzgojitelj, njen vodnik.

Prerešetajmo nekoliko naše pevovodje! Po deželi so to večinoma učitelji, organisti, uradniki, po veliki večini glasbeno površno naobraženi, nekateri z živo ambicijo, drugi apatični, boječ se krepkejših naporov. Skoro vsi pa so o modernih načelih pevske vzgoje neinformirani in premalo samostojni, da bi mogli pred okostenelim svojim odborom in poslušalstvom uveljaviti svojo voljo in prodreti z morebitnimi naprednejšimi idejami. Zveza slovenskih pevskih zborov eksistira že prilično dolgo časa. Toda nisem še čul, da bi priredila kak pevski tečaj ali tečaj za pevovodje. Pevska zveza je to storila že nekolikokrat in zdi se mi, da z lepim uspehom. In takih tečajev, prav resnih in temeljitih je treba našim pevovodjem, ako hočemo

pomagati našemu pevskeemu delu. Lani sem vodil pevske tečaj v Gorici, ki se mi je zdel vzor take prireditve za pevovodje. Trajal je skoro 14 dni. Udeleženci so ves ta čas uživali pouk v glasbeni teoriji po modernih Battkejevih načelih, nauk o harmoniji, deloma kontrapunktu, nauk o fiziologiji, fonetiki, imeli so vaje v izobrazbi glasu, poslušali so zgodovino splošne in specijelno jugoslovanske glasbe, učili se praktičnega pevovodstva itd. Zanimanje za tečaj je bilo zelo veliko in večkratna ponovitev takega tečaja bo rodila gotovo dober sad, dvignila nivo naše glasbene produkcije in vzbudila širok interes za nov način glasbenega uveljavljanja.

Naš podeželski pevovodja rabi navodil, rabi širše izobrazbe, rabi pobude, rabi naše pomoči v najširšem obsegu pri svojem, mnogokrat brezupnem delu. Treba mu je torej v prvi vrsti smotrenih pevovodskih tečajev. Na pobudo Zveze kulturnih društev se bo letos najbrže tak tečaj vršil v dneh 4., 5. in 6. junija v Ljubljani.

Načrt je sledeči:

Nauk o glasbeni teoriji po Battkeju, 6 ur.

Nauk o temeljnih pojmi harmonije, 5 ur.

Nauk o fiziologiji, fonetiki in izobrazbi glasu, 5 ur.

Glasbena zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev, 3 ure.

Praktično pevovodstvo, ustroj pevske zborov, 4 ure.

Dve uri sta namenjeni ogledu arhivov in poslovnih prostorov Glasbene Matice, Filharmonije, Slavca in Ljubljanskega Zvona.

Predavatelji: jaz, g. Z. Prelovec, prof. g. Gröbming, g. Juvanc, g. dr. Mantuani.

Prvi dan bi priredila udeležencem tečaja orkester Orkestralnega društva Glasbene Matice in Ljubljanski Zvon koncert, drugi dan bi bila opera, tretji dan pa prijateljski sestanek z radio-koncertom.

Udeleženci pa bodo morali delati po 8 ur dnevno, ker le na ta način bo mogoče zmagati v kondenzirani obliki načrtano snov.

Želeti moramo, da se ZKD posreči premagati vse številne materijelne in druge ovire, da se tečaj nemoteno v popolnem obsegu izvrši. Ne bo to sicer prav mnogo, kar bodo udeleženci, naši pevovodje, ob tej priliki slišali. Toda toliko bo le, da se jim odgrnejo pogledi v novo obzorje, da bodo dobili pobudo k živemu, smotrenemu pevovodskemu delu in da se morda ustanovi društvo pevovodij, ki je končno tudi močno potrebno v interesu koristnega, skupnega dela.

Prepričan sem, da temu tečaju slede kmalu drugi. Obodreni in poživljeni pevovodje pa bodo z energičnim delom spravili zavoženi pevske voz kmalu v pravi tir. Začelo se bo novo, veselo pevske delo tudi tam, kjer so do sedaj držali roke križem. Naši glasbeni umetnosti prirastejo čili in zdravi zaščitniki in borci.*

Prva jugoslov. glasbena izložba

Prvo beograjsko pevske društvo (ustanovljeno leta 1853.) in Južnoslovenski pevske savez sta priredila po prizadevanju g. K. Manojlovića prvo

* Tečaj je obiskovalo 40 pevovodij, večinoma učiteljev, in je razveseljivo uspel. Op. ur.

jugoslovenske glasbene izložbo od 11. do 18. aprila v Oficirskem domu. Iz kataloga, ki obsega tudi program prvega koncerta jugoslovenske zborovske glasbe v Beogradu, posnemamo, da smo mi Slovenci na tej izložbi le zadostno zastopani. V prvi vrsti po lastni krivdi! G. Manojlović nas je opetovano pozval, naj pošljemo svoje skladbe, tiskane in v rokopisih, v izložbo, toda nekaka bojazen, da poslanih reči ne dobimo tako kmalu ali pa sploh ne nazaj, nas je zadržala, da naša udeležba ni tako močna, kakor bi lahko bila.

V katalogu je 197 razstavnikov s 1006 deli. V dodatku nato še 20 z 42 deli, h katerim je pridejanih 39 tiskanih muzikalij raznih avtorjev, 35 spomenic društev, 110 koncertnih programov in 9 glasbenih listov. V izložbi je celotna zbirka g. Đure Nazora, ki spada v Jugoslovanski muzikološki in gledališki muzej. Ta muzej obsega okoli 10.000 raznih del in predmetov, tako n. pr. 330 originalnih rokopisov in 650 tiskanih kompozicij in del. Nazorova zbirka kaže 41 imen z 141 deli.

Slovenskih imen, oziroma imen, katerih nositelji so se muzikalno uveljavili med Slovenci, naštejemo 39. Skladateljev 35; v tem številu so pa Čehi, ki so komponirali slovenske skladbe: Vedral Jos., Mašek Kamilo, Muhl Jos., Förster Anton, Hlondovski, dalje ne vem prav točno, kam bi štel Parmo, Sachsa, Sattnerja, Sicherla, Hochreiterja, ali pa Hatzeja in Fr. S. Vilharja. Poleg neskladateljev, kot uredniki ali glasbeni pisci itd., so tu: Barle Janko, dr. P. Kozina, Kumar Fr. in Glasbena Matica. Vsi ti skupaj so razstavili 185 del, g. Barle še «Sv. Cecilije» 18 letnikov.

Najbolj za svoja dela so se pobrigali: Karlo Adamić (15 del v glavni zbirki, v Nazorjevi pa 22), Premrl St. (35 del) ter Hladnik Ign. (21 del). Pod imenom Glasbene Matice vidimo eno samo (!) številko, to je: Pesmarica. Po veliki večini so vsa ta dela tiskana in je rokopisov le zelo malo.

Razumljivo je, da so Srbi malodane izčrpno zastopani. Tako ima n. pr. M. Milojević izloženih okoli 70 del: za zборе, klavir, solospjev, orkester, literarna dela itd., menda vse, kar je do sedaj ustvaril, in sicer urejeno lepo po kronološkem nastajanju, kar je označeno z navedbo točne letnice, večkrat tudi kraja komponiranja. Izčrpno zastopan je dalje St. Mokranjac s 134 deli, dalje K. Manojlović, aranžer razstave, itd.

Ker je hrvatski del tudi tako nepopoln kakor je slovenski, zato je le obžalovati, da se je z razstavo g. Manojlović tako požuril. Uverjen sem, da bi kompletne glasbene razstave, sestojeca iz vseh tiskanih glasbenih del, rokopisov, spominov, slik vseh treh: Slovencev, Hrvatov in Srbov, obsegala številne dvorane. Spominjam samo na Slavčevo razstavo pred dvema letoma, ki je že sama po sebi bila zelo obširna in prezanimiva.

V našem glasbenokulturnem interesu je, da priredimo Slovenci sami glasbene razstave in ustvarimo del temelja muzeju, v katerem mora biti prostora za vse naše slovenske umetnosti. Koliko dragocenega glasbeno-bibliografskega gradiva je v muzeju, v licejski knjižnici, po tiskarnah, uredništvih glasbenih in drugih listov, po arhivih raznih pevske društev, v privatni lasti itd. Ako bi vse to zbrali in modro uredili ter razstavili, storili bi naši glasbeni historiografiji, naši glasbeni umetnosti velikansko uslugo.

Ako bi se tega dela ne hotela ali mogla lotiti Glasbena Matica, storil naj bi to Ljubljanski Zvon ali poseben v to svrhu sestavljen odbor.

Vsak pevski zbor, vsako pevsko društvo naj bi samo zase zbralo ves tak glasbeno-zgodovinski material z notami (tiskanimi ali rokopisnimi), slikami, znaki, odlikovanji, darili, trakovi, zastavami in drugimi zanimivostmi in svojo kroniko ter vse to poslal za en teden ali mesec v razstavo. Koliko gradiva bi se že tu nabralo!

Posebni legitimirani nabiralci bi morali obiskati vse tiskarne, arhive uredništev dnevnikov, mesečnikov, glasbenih listov. Pozvati bi bilo treba vse privatnike, ki so nabirali tako gradivo ali ga slučajno imajo. Zagotoviti pa bi se jim morala vrnitev. Pri tem pa bi se v marsikaterem primeru našla celo prilika za odkup. Treba bi bilo vestno vse zapisati, pravilno kategorizirati, kronološko urediti. Sploh bi se moral takega dela lotiti cel krog mož po točno začrtanem programu. Sami sebe bi na tak način spoznali, obenem bi dali vsemogočega gradiva zgodovino pisecem, pa tudi tujcem bi se pokazali kot narod s sorazmerno zelo bogato glasbeno kulturo. —č.

Na naslov uredništev naših dnevnikov

Ako čitaš naše dnevnike, z začudenjem opaziš, da odmerjajo veliko več prostora sportu kot umetnosti, kinu kot koncertom, umazanim korupcijskim aferam kot dramam in operi.

Na dolgo in široko opevajo sportne klube, se navdušujejo za «elegantno» ali pa «sirovo» brca-nje, prinašajo cele kolone dolge životopise filmskih zvezd, kino-programe iz vseh vetrov sveta in do podrobnosti opisujejo ugled naše mlade države uničujoče koritarske zgodbe. A o naših književnih dogodkih, o slikarskih in kiparskih razstavah in novih delih, o dramam in naših igralcih cele države in sorodnih slovanskih narodov, o glasbi, o operi, o pevcih, o komponistih, dirigentih, o novih skladbah, sploh o lepih umetnostih iz vse naše države, iz Češkoslovaške, iz Poljske, iz Rusije pa bereš le ali zelo pičla poročila, ali do nerazumljivosti okrnjena ali pa jih sploh iščeš zaman. Važnejše je, kaj se igra na Dunaju, v Berlinu, kot v Pragi ali Varšavi, ali — čemu tako daleč hoditi — kot v Zagrebu in Beogradu. Nezmiselno bi se bilo pripraviti o pomenu in važnosti sporta in kina po eni strani, literature, slikarstva, drame, opere, glasbe itd. po drugi strani za mednarodni ugled naše države. Ako čitajo sosedje naše dnevnike — in oni jih morajo čitati — tedaj si prav gotovo ne morejo ustvariti prav posebno laskave slike o našem kulturnem delu. Kako malo skrbimo, da bi informirali široki svet o našem umetniškem prizadevanju in našem ustvarjanju na tem polju v tujini, to dokazuje eklatantno nedavni kratki «Jutrov» članek o Einsteinovem konverzijskem leksikonu. Nič temeljiteje pa ne skrbimo za to tudi doma.

Zato opozarjamo in prosimo uredništva naših dnevnikov, naj posveté več pazljivosti in interesa umetniškemu dogodkom vseh vrst doma v Sloveniji in v vseh drugih delih naše domovine. —č.

Naši skladatelji

Vinko Vodopivec, čigar ženski zbor «Po slovesu» smo objavili v četrti številki letošnjega letnika «Zborov», je bil rojen dne 16. januarja 1878. v Ročinju na Goriškem. Gimnazijo in bogoslovje je študiral v Gorici ter bil v duhovnika posvečen leta 1901. Kaplanoval je najprej v Kamnjah, nato v Črničah in je bil leta 1907. imenovan za vikarja v Krombergu, kjer živi še danes. Glasbe se je učil sam. Spada med najbolj popularne slovenske skladatelje, ker piše preprosto in ljubi melodiko in blagolglasne harmonije. Mnogo se je na Goriškem udejstvoval kot pevovodja in pevski organizator. Komponiral je cerkvene in posvetne zборе, ki so deloma izdani, deloma še v rokopisih.

Risto Savin (Friderik pl. Širca) je bil rojen dne 11. julija 1895. v Žalcu pri Celju na Štajerskem. Po ljudskošolski izobrazbi in realnem študiju je bil prostovoljec, nato se je dal aktivirati kot častnik. Služil je v Banjaluki, Sarajevu, Pragi, Premislju, bil profesor zemljepisja na dunajski topničarski kadetnici, služil zopet v Pragi, kot profesor na dunajski Terezijanski akademiji, dalje ponovno v Pragi, nato v Varaždinu, Lugosu, Beli cerkvi, Budimpešti. Leta 1914. se je s svojim polkom udeležil vojne v Karpatih in na Poljskem ter je bil imenovan brigadirjem (topničarskim generalom). Leta 1916. je šel v pokoj, 1918 mu je bil podeljen plemski stan. Sedaj živi v Žalcu. — Z glasbo se je pečal že v dijaških letih. Pozneje ga je vojaški poklic pri študiju oviral, vendar se je utegnil učiti harmonije v Pragi pri F. Hesslerju, na Dunaju pri R. Fuchsju kontrapunkta in skladanja, nato pa pri Knittlu na praškem konservatoriju skladanja in instrumentacije. — Savin je pretežno dramatičen skladatelj. Napisal je solospese s spremljevanjem klavirja, skladbe za klavir, sonato za čelo in klavir in šest oderskih del: enodejanko «Poslednja straža», opero «Lepo Vido», balet «Plesno legendico», opero «Gospodovski sen», balet «Čajna punčika» in opero «Matija Gubec». Skladb za zbor je zložil malo. Par je objavljanih v «Novih Akordih», moški zbor «Mi vstajamo!» v «Pevcu», moški zbor «Kosa» v Druzovičevi Liri, naše zборе bo Savin razveselil z danes priobčenim mičnim mešanim zborom «Stalan sam tvoj».

Pevska društva

Pevski zbor Slovenskega bralnega društva v Trzinu je priredil dne 24. marca 1926. v tamošnji sokolski dvorani svoj X. redni koncert pod vodstvom pevovodje g. Albina Lajovica. Na sporedu je bilo poleg starejših zborov in koroških narodnih pesmi več novejših skladb iz «Zborov» in iz izdaja «Ljubljanskega Zvona». Koncert je zaključila «Ave Maria» iz Foersterjeve opere «Gorenjski slavček» za mešani zbor s spremljevanjem orkestra, ki ga je oskrbel Kernečev salonski orkester.

Pevski zbor Narodne čitalnice v Kranju je nastopil na koncertu dne 10. aprila 1926. v gledališki dvorani Narodnega doma z moškim in mešanim zborom. Izvajal je Oevirkovo «Mojo ponlad» in Adamičovo «Zrelo žito» iz «Zborov», Jordanovo «Soči» iz «Pevca» ter Adamičevi «Jurjeva» in «Lucipeter ban» iz založbe «Ljubljanskega Zvona». Spored ne navaja imena dirigenta, v časopisih poročil o izvedbi koncerta nismo mogli zaslediti.

Slovensko pevsko društvo «Krakovo-Trnovo» v Ljubljani je imelo samostojni koncert dne 15. aprila 1926. v Filharmoniji. Moški zbor (24 pevcev) je izvajal skladbe Deva,

Jereba, Premrla, Prelovca, dr. Kimovca, Ocvirka, Križkovskega in Adamiča. Zanimiva novost so bili štirje novi Adamičevi moški zbori s tenorskimi soli, ki jih je hvalevredno pel operni pevec g. Banovec. Društvo je marljivo in pod vodstvom pevovodje g. Miheliča lepo napreduje.

Pevski zbor narodnega železničarskega glasbenega društva «Sloga» je imel pod vodstvom Mirka Premelča v zadnjem času zopet dva lepo uspela koncerta, tako 25. marca v Dolnjem Logatcu in 25. aprila v Radečah pri Zidanem mostu, katerih drugi je bil tudi zadnji ter moralno najlepši v minuli koncertni sezoni. Mnogobrojnemu navdušenemu občinstvu je pač najbolj ugajal Adamič, poleg katerega so bili zastopani tudi Mirk, Dev, Marolt, Prelovec in Hajdrih. Zbor je moral nekaj skladb ponavljati.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je koncertiralo dne 11. aprila 1926. v Narodnem domu v Hrastniku. Poleg moških in mešanih zborov so bili na sporedu tudi solospevi s spremljevanjem klavirja in kvarteti. Sodelovala sta članica opere g. Špelea Ramšakova in društveni kvartet (brata Grile, Hartman in Šule).

Glasbena Matica v Krškem je na svojem koncertu dne 10. aprila 1926. pela moške in mešane zборе Nedvéda, Ocvirka in Sattnerja ter narodne pesmi. S solotočkami je nastopila ga. Levstikova (Michl, Pavčič, Volarič), narodne pesmi je pel moški oktet. Spored koncerta se nam zdi zmašen, brez načrta, plakat ne pove imena društvenega pevovodje.

Pevski zbor Glasbene Matice v Novem mestu je prvič javno nastopil na koncertu dne 12. maja t. l. v tamošnjem sokolskem domu. Izvajal je pod vodstvom pevovodje gospoda Ludovika Puša zборе Adamiča, Hochreiterja, Rožanca, dr. Kimovca, Sattnerja, Premrla in Tomca. Sodelovala sta s klavirskimi točkami gdč. Bjelova in z vijolinskimi g. Stanič. — Vendar se je Novo mesto, ki je imelo svoj čas jako razvito društveno življenje, zdramilo iz zaspanosti. Novoustanovljeni pevski zbor iskreno pozdravljamo in mu želimo krepkega razmaha!

Glasbeno društvo v Kočevju je koncertiralo dne 9. maja t. l. v Ribnici s sporedom umetnih in narodnih pesmi. Peli so pod vodstvom pevovodje g. Mirka Trosta večinoma skladbe iz «Pevca» in «Zbgorov».

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je koncertiralo dne 2. junija t. l. v veliki dvorani Hrvatskega glasbenega zavoda v Zagrebu s sporedom moških, ženskih in mešanih zborov skladateljev Adamiča, Lajovica, Pavčiča, Premrla in Ravnika. Koncert je bil razprodan, udeležili so se ga zastopniki civilnih in vojaških oblasti, prisostvovali so mu zagrebški peveci in zagrebški Slovenci. «Ljubljanski Zvon» je prejel venca od hrvatskega pjevaškega združenja «Lisinski» in S. H. P. D. Navzoč je bil tudi skladatelj E. Adamič. Bilo je mnogo priznanja in navdušenja, zbor je moral po koncertu dodati par slovenskih narodnih pesmi in na povabilo zagrebške radio-stanice peti v radio.

Jubilejni koncert ob dvajsetletnici šentjakobske «Ilirije» v Trstu dne 21. marca t. l. Pevsko društvo «Ilirija» je stopilo v vrsto društev, ki se resno in intenzivno pečajo tudi z moderno pesmijo. Njegov nastop je nudil polni dvorani občinstva krasno razpoloženje. Okoli 50 ljudi — sami mladeniči in mladenke —, z zelenjem okrašen oder, lep program, obsegajoč nič manj kot šest Adamičevih pesmi («Kresovale», «Mlad junak», «Lucipeter», «Jurjeva», «Ptički» in «Svatba na poljani»), dve Lajovčevi («Medved», «Kralj Matjaž»), dr. Krekovo «Tam na vrtni gredi», Ravnikovo «Poljsko pesem», dve Andělovi, eno rusko in Mokranjčev večno lepi X. rukovet. Sporedi, lepo tiskani, z besedilom, na eni strani slika zbora ob jubileju, na drugi strani slika sedanjega pevovodje g. Milana Pertota, ki je povzdignil zbor do njegove sedanje stopnje.

Naloga, ki si jo je postavil zbor, je bila težka. Kajti pevovodja je vzprejel v spored večino pesmi, ki jih pri nas prepeva «Učiteljski zbor». A rešena je bil častno. Sočnost zbora je tu predvsem v ženskih glasovih. Izrazitih tenorjev in basov pa primanjkuje. Pevovodja, ki išče v Srečku Kumarju vzor, ima od narave velik dar za glasbo in predvsem isker temperament, tako da so bila močna in živa mesta resnično in lepo podana, pri lirskih pa je treba temperament brzdati. — Najtežje pesmi so bile prav za prav najlepše podane, n. pr. «Biljana». Zelo lepo so bile po-

dane tudi: «Ptički», «Kresovale»; v tej je prišel prekrasni ženski material posebno do veljave («Ljubi mene, mladi Marko»).

«Ilirija» namerava nastopiti razen na domačem odru tudi drugod, n. pr. v Vipavi. Pogum in ponos, ki se je z njim ovenčala v opisanem koncertu, sta poroka, da bo «Ilirija» žela tudi drugod mnogo priznanja. In ne le to: od trenutka, ko je društvo dokazalo svojo sposobnost, je njegova dolžnost, da izkristalizira najboljši del svojega programa in ga raznese ne le v najlepše kraje, temveč kamorkoli more... Kajti pretežko je breme povsod, a srca ne smejo kloniti.

Ivan Grbec.

Rihemberk (Goriško). Povojne prilike in neprilike so nas privedle do tega, da nimamo v občini več treh pevskih zborov kot svoj čas, ampak le enega, ki oskrbuje obenem tudi petje v cerkvi. Napredek slovenske vokalne glasbe, narodne razmere in druge lokalne okoliščine nas opominjajo in priganjajo k delu, ki nam mnogokrat beli lase in krajsa ter kratki večere in noči. V povojni dobi se giblje število mešanega zbora med 50 in 70 pevskimi močmi, moški zbor pa šteje okrog 30 pevcev. Pevske vaje, ki se vrše redno štirikrat v tednu, prekinemo navadno le ob trgatvi. Težkoče imamo prav take kot drugi podeželski zbori: ko se nekaj peti naučita, rada odflrta, v tem tiči največje gorje, ki ovira uspešno delo. Mešanih zborov in zborčkov smo naštudirali v povojni dobi 44, moških 35, ženskih 6. Z mešanim zborom smo peli med drugim: Emil Adamič: «Zapuščena», «Večer», «Petnajst let», «Vragova nevesta», «Ne maram zate»; Karlo Adamič: «Ples kralja Matjaža»; Premrl: «Pesem žrjavov», «V Korotanu», Ferjančič: «V jutranji zarji»; A. Lajović: «Pastirčki»; «Ples kralja Matjaža», «Kiša»; St. Mokranjac: II. rukovet («Osn se»), X. rukovet («Biljana»); V. Vodopivec: «Noč na Adriji»; Liadov: «Vozle rečki, vozle mostu»; A. Vilhar: «V mraku»; Gerbič: «Klic pomladni»; dr. A. Schwab: «Se ena». Od ostalih skladb smo peli še Nedvédove, Sattnerjeve, Aljaževe, Laharnarjeve in Vodopivčeve ter Jordanovo «Soči». Narodne pesmi smo peli: Devove, Hubadove iz matičnih izdaj, Kokošarjeve in Šončeve venčke, V. Žgančeve medjumurske in Malátove češke. Tako je bilo z mešanim zborom. Moški zbor je pa pri nas poglavje zase, to pa zaradi pomanjkanja dobrih tenorjev in mnogostranskih nalog, ki jih more, če že ne mora rešiti moški zbor. Za oder smo naštudirali: E. Adamič: «Vasovalec», «Kazen», «Po čem tako lepo dišiš»; Aljaž: «Občutki»; Ipavec: «Planinec»; Juvance: «Slovenska zemlja»; Novak: «Gorski kraj»; Mirk: «Katica»; Hajdrih: «Sirota»; Prelovec: «Oj, Doberdob», «Jaz bi rad rdečih rož»; Križkovski: «Utopljenka»; Vanda: «V slovo»; Volarič: «Slovenski svet, ti si krasan»; Novak: «Sanak spava». Druge umetne smo peli iz obeh delov «Slovenske pesmarice», narodne pa iz Bajukovih zbirk. Umetne zборе, zlasti lirične, goje pevci prav pridno ob luninem svitu, druge pa na javnih in zasebnih družabnih večerih. Za fantovske sobotne pohode itd. smo preskrbljeni s celo vrsto slovenskih, zlasti pa hrvatskih koračnic, ki jih obvladajo še iz predvojne dobe tudi neaktivni peveci in tako se zgodi često, da koraka po občini po kakih 40 pevcev junakov. In tedaj zvone dokaj krepko vse take ognjevite pesmi, ki učinkujejo na poslušaleca na neverjeten način. Seveda je nujno potrebna vsakoletna revizija takega petja, ker drugače si preustvari marsikdo svoj glas po okusu, ki ne soglaša skoro nikdar z osnovnimi pravili harmonije... — Še eno panogo petja je omeniti, namreč najmanj oficijelno popevanje ruskih, srbskih in bosanskih pesmi, ki žive pri nas brez vsakega negovanja, ampak, ki se jih «ti mladi od tih starih peti naučijo». Peveci vojaki pod bivšo avstro-ogrsko armado morejo biti v tem pogledu prav ponosni na svoje jako dovezetne učence, škoda le, da dobivajo te slovenske popevke vedno več slovenskega značaja v besedilu in napevu, kajti naše ljudstvo je pravi mojster pretvarjanja v tem pogledu... Uboga «Volga» in uboge pesmi bosanske, ki jih človek spozna le še po prazni kvinti, v kateri navadno izzvene. — Fr. Valenčič, pevovodja.

Prvo beogradsko pevačko društvo je priredilo pod vodstvom svojega artističnega vodje, skladatelja K. P. Manojlovića dne 11. aprila 1926. v beogradskem Narodnem gledališču prvi koncert jugoslovenske zborovske glasbe. Spored

je obsegal sledeče skladbe: E. Adamič: «Vragova nevesta», mešan zbor; A. Lajović: «Lan», mešan zbor; K. Odak: «Mož na hribu», mešan zbor; P. Konjović: «Orošen Đerdan», mešan zbor; Josip Stolcer-Slavenski: «Ftiček veli, da se ženil bude», ženski zbor; «Molitva dobrim očima», mešan zbor; K. P. Manojlović: «Dafinke, mori», mešan zbor; B. Širola: «Zorja, moja zorja», mešan zbor; J. Gotovac: «Jadovanka za teletom», mešan zbor; D. Hristov: «Petru Petruljanku», «Mari», «Slana padna, gane». — Društvo je dalje dne 18. aprila t. l. odkrilo nagrobni spomenik skladatelju Stevo Mokranjcu, delo kiparja Pere Palavicinija, v času od 11. do 18. aprila t. l. pa je priredilo prvo jugoslovansko glasbeno razstavo v Beogradu, ki o njej poročamo na drugem mestu.

Glasbeno društvo intelektualaca v Zagrebu je koncertiralo dne 17. marca 1926. s sporedom skladb slovanske zborovske literature. Zastopani so bili Rusi (Rimski, Korzakow), Poljaki (Moniuszko), Malorusi (Koleša), Čehi, Bolgari (Hristov), Srbi (Mokranjac), Hrvati (Odak, Gotovac, Matz), Slovenci (Lajović). Pevski zbor je pod vodstvom svojega pevovodje, skladatelja g. Rudolfa Matza po poročilih zagrebških listov dosegel lep uspeh.

Mesto pevovodje pri Glasbeni Matici v Ljubljani je po odhodu g. Srečka Kumerja v Zagreb prevzel operni kapelnik g. Niko Štritof. V kratkem namerava izvajati dr. B. Širolovo «Abrahamovo žrtev» za zbor, soli in orkester.

Iz glasbenega sveta

«Cerkveni Glasbenik.» Letnik XLIX., št. 5. in 4. Urednik Stanko Premrl nadaljuje s člankom «Nujno razmišljanje o naši cerkveni glasbi» repliko na znani «Slovenčev» članek «Razgovor med dvema organistoma». V članku «Nekoliko k napadu na našo največjo cerkveno glasbo» se Premrlu še v ostrejših izrazih pridružuje skladatelj Martin Železnik. — Dr. Fr. Kimovec ugotavlja v sestavku «Škof Slomšek in cerkvena glasba» zasluge velikega škofa za razširjenje ljudskega, enoglasnega petja v cerkvi. — Franc Kramar poroča dalje «Kako in kje je nabiral slovenske narodne pesmi», organiste bo zanimal učni načrt orglarske šole Cecilijinega društva v Ljubljani, radi bodo pa tudi prečitali pomenke o svojih strokovnih zadevah. Skrbno sestavljena koncertna poročila, dopisi, razne vesti, oglasnik za cerkveno in svetno glasbo, ocene glasbenih listov izpolnijo ostale strani obširnega zvezka. List vselej pohvalno omenja tudi «Zbore». — V glasbeni prilogi je priobčena J. Klemenčičeva «Zapoj veselo, o kristjan» za mešan zbor s samostojno orgelsko spremljavo in priredba stare pesmi «Sveti Jožef» za mešan zbor pa Al. Mavu. — Peta in šesta številka C. G. se spominja pokojnih A. Foersterja in P. Otokara Aleša, St. Premrl zaključuje «Nujno premišljanje o naši cerkveni glasbi», A. Jobst podaja nekaj praktičnih nasvetov k izvajanju največjih cerkvenih skladb. H. Svetel priobčuje dva članka, «Ljubezen» in «Cerkveno ljudsko petje» itd. itd. Glasbena priloga nudi pet lepih Marijinih pesmic Martina Železnika in tri moške zbere St. Premrla.

«Pevce.» Glasilo Pevske zveze. Urednik: Marko Bajuk, profesor v Ljubljani. Vsebina krjiveznega dela 5. in 4. štev. letošnjega letnika: B.: Ob petletnici. Dihanje. H. Svetel: Nekaj pevskega imenstva. Glasba — važna činjenica. Slavko Savinšek: Vestnik Pevske zveze. Iz naših okrožij. Iz glasbenih listov. Razne vesti. — Vsebina glasbene priloge: Anton Foerster: «Večerni ave», moški zbor; A. Dolinar: «Ave Maria», moški zbor; E. Hochreiter: «Uspavanka», mešan zbor; M. Železnik: «Dekle, zakaj tak žalostno», moški zbor; A. Mav: «Tinica», mešan zbor. Posebno pozornost zasluži Hochreiterjeva skladba. — «Pevca» pevskim društvom in zborom ponovno priporočamo. «Zborom» je list posvetil štiri vrstice!

«Sveta Cecilija», smotra za crkveno glazbu. Urejujeta Janko Barle (literarni del) in Franjo Dugan (glasbena priloga). Vsebina: Dr. Antun Goglija: Gjurjo Eisenhuth. Dr. Artur Schneider - dr. Božidar Širola: Najstarije zapisano hrvatsko kolo. Franjo Dugan: Nove orgulje v Somboru. Walther E. Ehrenhofer-Zirn: Monumentalne orgulje u St. Florianu. Robert Alexander: Prva izvedba Bittnerove velike mise sa

Tedeumom u Beču. Lujo Šafranek - Kavić: Muzička sezona u Zagrebu. VI. D.: Bilješke iz engleskoga muzičkog života. Rudolf Taclik: Vuzmenska pjesma iz Vivodine. Ivan Kokot: Dvije «jurjevske» popijevke iz Prigorja. Iz hrvatske glasbene prošlosti. Naši dopisi. Glazbena literatura. Pregled štampe o glazbi. Razne vijesti. Vijesti S. H. P. D. Vijesti C. D. Nek je svašta. Glasbena priloga: O. Kamilo Kolb: «Kraljice neba», mešan zbor. Caecilius: «Christus factus est», moški zbor. — Na «Sv. Cecilijo» je hrvatski glasbeni svet lahko ponosen in naša dolžnost je, da jo priporočamo vsem glasbenikom naše države v naročbo.

«Jugoslavenski muzičar» (Zagreb, Vojnička ul. 15/II) se v zadnjih dveh številkah bavi le z organizacijskimi vprašanji in se toplo zavzema za zboljšanje eksistenčnega položaja organistov.

«Naš čolnič» (Gorica, Corso Verdi 37) je v aprilovem zvezku odmeril rubriki «Petje» le eno stran. Prinaša lajiško oceno V. Vodopivčevih 16 evharističnih pesmi, poroča o Pevski zvezi in «Pevcu». «Zbore» omeni «Naš čolnič» prav redko.

Milan Zjalić, župnik in dekan v Samoboru pri Zagrebu, podpredsednik S. H. P. D., je priobčil v «Hrvatu» z dne 25. aprila t. l. toplo pisan članek o življenju in glasbenem delovanju pokojnega Antona Foersterja.

V zagrebškem «Obzoru» vsako številko «Zborov» pohvalno omeni glasbeni referent g. Šafranek-Kavić.

Josip Canić, profesor na realni gimnaziji v Zagrebu, popularni hrvatski skladatelj, kritik, bivši zborovodja «Mladosti», je pred kratkim praznoval 25letnico svojega glasbenega udejstvovanja. Tem povodom so zagrebška pevska društva priredila koncert s sporedom slavljenečevih skladb. Obisk koncerta, žal, ni bil zadovoljiv. — Ljubeznivemu mojstru naše najlepše čestitke!

Smetanov dom nameravajo zidati v Pragi češkoslovaški pevci, ki požrtvovalno zbirajo prispevke zanj. Slovenska pevska društva pa Zvezi niti letne članarine v znesku sto dinarjev ne poravnajo. Nekatera dolgujejo članarino že več let.

Listnica uredništva

S četrto številko smo hoteli ustreči našim ženskim zborom, ker jim podobnih skladb manjka. V peti številki smo objavili R. Savinov mešani zbor «Stalan sam tvoj», šesta številka prinese štiri mešane zbere: narodno «Kukavico» v priredbi Frana Marolta, V. Ukmarjev «Motto» (nagrajeno skladbo), dalje E. Adamičevo «Pred spanjem» in J. Pavčičevo «Dekle, poglej me prov!» V julijski številki pa priobčimo J. Gotovčevi «Dve pjesme smjeha i čuda», nato pa se bomo spomnili naših moških zborov. Skladb imamo mnogo, večinoma težkih in zato pretežni večini naših društev nedostopnih. Gospode skladatelje prosimo, da nam pošljejo lahkih pesmi za šibke, neizurjene zbere. Tudi na te moramo misliti! — Zaradi obilice gradiva in pomanjkanja prostora smo morali vse ostale običajne rubrike odložiti za julijsko številko.

Listnica uprave

Zaradi preobloženosti urednika z drugim delom se je peta številka «Zborov» precej zakesnila. Naj nam p. n. naročniki zamudo oprosté! Šesta številka (junij) izide teden dni za peto, sedma v začetku julija, tako da bomo zamudo čimprej popravili. — Lanski letnik «Zborov» (nevezan) je pošel, naprodaj je le še par elegantno vezanih letnikov po 50 Din. — Pridobivajte «Zborov» novih naročnikov, saj je letna naročnina (40 Din) za obilico raznovrstnih skladb in književno prilogo zraven res nizka. Pevskim društvom in zborom so na razpolago posamezne partiture vseh v letošnjih «Zborih» objavljenih skladb po ceni 1 Din za dve strani. Naročila izvršujemo točno. Če naročnik pošiljatve ne prejme pravočasno, je sam kriv, ker ne navede natančnega naslova z zadnjo pošto. Pišite torej naslove natančno in razločno! Reklamacije so poštnine proste.

Urednikov zaključek: 8. junija 1926.

je obsegal sledeče skladbe: E. Adamič: «Vragova nevesta», mešan zbor; A. Lajovic: «Lan», mešan zbor; K. Odak: «Mož na hribu», mešan zbor; P. Konjović: «Orošen Đerdan», mešan zbor; Josip Stolcer-Slavenski: «Ftiček veli, da se ženil bude», ženski zbor, «Molitva dobrim očima», mešan zbor; K. P. Manojlović: «Dafinke, mori», mešan zbor; B. Širola: «Zorja, moja zorja», mešan zbor; J. Gotovac: «Jadovanka za teletom», mešan zbor; D. Hristov: «Petru Petruljanku», «Mari», «Slana padna, gane». — Društvo je dalje dne 18. aprila t. l. odkrilo nagrobni spomenik skladatelju Stevo Mokranjcu, delo kiparja Pere Palaviccinija, v času od 11. do 18. aprila t. l. pa je priredilo prvo jugoslovansko glasbeno razstavo v Beogradu, ki o njej poročamo na drugem mestu.

Glasbeno društvo intelektualaca v Zagrebu je koncertiralo dne 17. marca 1926. s sporedom skladb slovanske zborovske literature. Zastopani so bili Rusi (Rimski, Korzakow), Poljaki (Moniuszko), Malorusi (Koleša), Čehi, Bolgari (Hristov), Srbi (Mokranjac), Hrvati (Odak, Gotovac, Matz), Slovenci (Lajovic). Pevski zbor je pod vodstvom svojega pevovodje, skladatelja g. Rudolfa Matza po poročilih zagrebških listov dosegel lep uspeh.

Mesto pevovodje pri Glasbeni Matici v Ljubljani je po odhodu g. Srečka Kumarja v Zagreb prevzel operni kapelnik g. Niko Štrifof. V kratkem namerava izvajati dr. B. Širolovo «Abrahamovo žrtev» za zbor, soli in orkester.

Iz glasbenega sveta

«Cerkveni Glasbenik.» Letnik XLIX., št. 3. in 4. Urednik Stanko Premrl nadaljuje s člankom «Nujno razmišljanje o naši cerkveni glasbi» repliko na znani «Slovenčev» članek «Razgovor med dvema organistoma». V članku «Nekoliko k napadu na našo največjo cerkveno glasbo» se Premrlu še v ostrejših izrazih pridružuje skladatelj Martin Železnik. — Dr. Fr. Kimovec ugotavlja v sestavku «Škof Slomšek in cerkvena glasba» zasluge velikega škofa za razširjenje ljudskega, enoglasnega petja v cerkvi. — Franc Kramar poroča dalje «Kako in kje je nabiral slovenske narodne pesmi», organiste bo zanimal učni načrt orglarske šole Cecilijinega društva v Ljubljani, radi bodo pa tudi prečitali pomenke o svojih strokovnih zadevah. Skrbno sestavljena koncertna poročila, dopisi, razne vesti, oglasnik za cerkveno in svetno glasbo, ocene glasbenih listov izpolnijo ostale strani obširnega zvezka. List vselej pohvalno omenja tudi «Zbore». — V glasbeni prilogi je priobčena J. Klemenčičeva «Zapoj veselo, o kristjan» za mešan zbor s samostojno orgelsko spremljavo in priredba stare pesmi «Sveti Jožef» za mešan zbor pa Al. Mavu. — Peta in šesta številka C. G. se spominja pokojnih A. Foersterja in P. Otokara Aleša, St. Premrl zaključuje «Nujno premišljanje o naši cerkveni glasbi», A. Jobst podaja nekaj praktičnih nasvetov k izvajanju največjih cerkvenih skladb. H. Svetel priobčuje dva članka, «Ljubezen» in «Cerkveno ljudsko petje» itd. itd. Glasbena priloga nudi pet lepih Marijinih pesmic Martina Železnika in tri moške zборе St. Premrla.

«Pevce.» Glasilo Pevske zveze. Urednik: Marko Bajuk, profesor v Ljubljani. Vsebina književnega dela 3. in 4. štev. letošnjega letnika: B.: Ob petletnici. Dihanje. H. Svetel: Nekaj pevskega imenstva. Glasba — važna činjenica. Slavko Savinšek: Vestnik Pevske zveze. Iz naših okrožij. Iz glasbenih listov. Razne vesti. — Vsebina glasbene priloge: Anton Foerster: «Večerni ave», moški zbor; A. Dolinar: «Ave Maria», moški zbor; E. Hochreiter: «Uspavanka», mešan zbor; M. Železnik: «Dekle, zakaj tak žalostno», moški zbor; A. Mav: «Tinica», mešan zbor. Posebno pozornost zasluži Hochreiterjeva skladba. — «Pevca» pevskim društvom in zborom ponovno priporočamo. «Zborom» je list posvetil štiri vrstice!

«Sveta Cecilija», smotra za crkvenu glazbu. Urejujeta Janko Barle (literarni del) in Franjo Dugan (glasbena priloga). Vsebina: Dr. Antun Goglia: Gjuro Eisenhuth. Dr. Arthur Schneider - dr. Božidar Širola: Najstarije zapisano hrvatsko kolo. Franjo Dugan: Nove orgulje v Somboru. Walther E. Ehrenhofer-Zirn: Monumentalne orgulje u St. Florianu. Robert Alexander: Prva izvedba Bittnerove velike mise sa

Tedeumom u Beču. Lujo Šafranek - Kavič: Muzička sezona u Zagrebu. VI. D.: Bilješke iz engleskoga muzičkog života. Rudolf Taclik: Vuzmenska pjesma iz Vivodine. Ivan Kokot: Dvije «jurjevske» popijevke iz Prigorja. Iz hrvatske glasbene prošlosti. Naši dopisi. Glazbena literatura. Pregled štampe o glazbi. Razne vijesti. Vijesti S. H. P. D. Vijesti C. D. Nek je svašta. Glasbena priloga: O. Kamilo Kolb: «Kraljice neba», mešan zbor. Caecilius: «Christus factus est», moški zbor. — Na «Sv. Cecilijo» je hrvatski glasbeni svet lahko ponosen in naša dolžnost je, da jo priporočamo vsem glasbenikom naše države v naročbo.

«Jugoslavenski muzičar» (Zagreb, Vojnička ul. 13/II) se v zadnjih dveh številkah bavi le z organizacijskimi vprašanji in se toplo zavzema za zboljšanje eksistenčnega položaja organistov.

«Naš čolnič» (Gorica, Corso Verdi 37) je v aprilovem zvezku odmeril rubriki «Petje» le eno stran. Prinaša lajiško oceno V. Vodopivčevih 16 evharističnih pesmi, poroča o Pevski zvezi in «Pevcu». «Zbore» omeni «Naš čolnič» prav redko.

Milan Zjalić, župnik in dekan v Samoboru pri Zagrebu, podpredsednik S. H. P. D., je priobčil v «Hrvatu» z dne 25. aprila t. l. toplo pisan članek o življenju in glasbenem delovanju pokojnega Antona Foersterja.

V zagrebškem «Obzoru» vsako številko «Zborov» pohvalno oceni glasbeni referent g. Šafranek-Kavič.

Josip Canić, profesor na realni gimnaziji v Zagrebu, popularni hrvatski skladatelj, kritik, bivši zborovodja «Mladosti», je pred kratkim praznoval 25letnico svojega glasbenega udejstvovanja. Tem povodom so zagrebška pevska društva priredila koncert s sporedom slavljencevskih skladb. Obisk koncerta, žal, ni bil zadovoljiv. — Ljubeznivemu mojstru naše najlepše čestitke!

Smetanov dom nameravajo zidati v Pragi češkoslovaški pevci, ki požrtvovalno zbirajo prispevke zanj. Slovenska pevska društva pa Zvezi niti letne članarine v znesku sto dinarjev ne poravnajo. Nekatera dolgujejo članarino že več let.

Listnica uredništva

S četrto številko smo hoteli ustreči našim ženskim zborom, ker jim podobnih skladb manjka. V peti številki smo objavili R. Savinov mešani zbor «Stalan sam tvoj», šesta številka prinese štiri mešane zборе: narodno «Kukavico» v priredbi Frana Marolta, V. Ukmarjev «Motto» (nagrajeno skladbo), dalje E. Adamičevo «Pred spanjem» in J. Pavčičevo «Dekle, poglej me prov!» V julijski številki pa priobčimo J. Gotovčevi «Dve pjesme smjeha i čuda», nato pa se bomo spomnili naših moških zborov. Skladb imamo mnogo, većinomna težkih in zato pretežni večini naših društev nedostopnih. Gospode skladatelje prosimo, da nam pošljejo lahkih pesmi za šibke, neizurjene zборе. Tudi na te moramo misliti! — Zaradi obilice gradiva in pomanjkanja prostora smo morali vse ostale običajne rubrike odložiti za julijsko številko.

Listnica uprave

Zaradi preobloženosti urednika z drugim delom se je peta številka «Zborov» precej zakesnila. Naj nam p. n. naročniki zamudo oprosté! Šesta številka (junij) izide teden dni za peto, sedma v začetku julija, tako da bomo zamudo čimprej popravili. — Lanski letnik «Zborov» (nevezan) je pošel, naprodaj je le še par elegantno vezanih letnikov po 50 Din. — Pridobivajte «Zborom» novih naročnikov, saj je letna naročnina (40 Din) za obilico raznovrstnih skladb in književno prilogo zraven res nizka. Pevskim društvom in zborom so na razpolago posamezne partiture vseh v letošnjih «Zborih» objavljenih skladb po ceni 1 Din za dve strani. Naročila izvršujemo točno. Če naročnik pošiljate ne prejme pravočasno, je sam kriv, ker ne navede natančnega naslova z zadnjo pošto. Pišite torej naslove natančno in razločno! Reklamacije so poštnine proste.

"Zbori" 1926.
II. letnik, št. 5.

STALAN SAM TVOJ.

(Medjumurski motiv.)

Motiv in besedilo posneta iz narodnih popevk F. S. Kuhaca.

Risto Savin op. 28, št. 2.
(Zalec)

Allegro.

Mes. zbor.

mf Kaj de laš, o sne-ži-ca? *mf* Ru
mf Kaj de-laš, o snežica, sneži-ca? *mf* Ru

f me na su tvá-li-ca. *f* Hej, ki-tim
 Hej, hej, ki-tim

mf se, kra-tim si *rit. p dolce* čas, od go lu-ba od go-
 se, tra-la-la kra-tim si *rit. dolce.* čas, od go-lu-ba, od go-

lu-ba *mf* ča-kam vesel glas. *p* Od go-lu-ba, od go-
 lu-ba *mf* ča-kam vesel glas. Od go-lu-ba, od go-

lu-ba, *f* ča-kam, da, ča-kam ve-sel glas.
 lu-ba, *f* čakam, čakam ve-sel, ve-sel glas.

Moderato, ma non strascinato.

Vraća mi se od-pre-jo, glasi kme - ni

Vra - ta mi se od - pre-jo, gla - si kme ni

(Alto sempre legato.)

glasi kme - ni

Vraća mi se od-pre-jo, glasi kme - ni

doj-de-ja. Kgo-tu - bu taki i - dem, da

doj-de-jo. Kgo - lu - bu taki i - dem, da

doj-de-jo. Kgo-tu-bi Kgo-tu - bu taki i - dem, da

sa - - - - - mo-ga do - maj vre najdem.

sa - moga do - maj vre najdem. rit.

sa - mo Vraća mi se odpre-

sa - - - - - mo-ga do - maj vre naj - dem rit.

Allegro.

pp *molto rit.* jo. mf Na vraća ja po ku - čim, ve

ku - čim, sneži - ca! -

se - lo kenjem skočim, sneži - ca!

Kušajoč primem gaza

f pri - mem gaza

vrat, da, za vrat. *Pitam ga pitam ga, je l'inja kuša*
 vrat, da, za vrat. *Pitam ga, pitam ga je l'inja kuša, kuša*

rad. *Pitam ga, pitam ga, je l'inja ku-ša rad.*
 rad. *Pitam ga, pitam ga, pitam je l'inja kuša rad.*

Moderato.

p *Go lub mi od - go - vo - ri, i sladko lju - bo*
 I. *basi.* *Go — lub mi od go — vo ri, i slad - ko lju - bo*
Senar *in* *U. basi.* *Go lub mi od - go - vo - ri - i sladko lju bo*
p *Go — lub mi od - go - vo ri, i slad - ko lju - bo*

ff *vkla - ni: Ti, du - šo, vu tom več ne dvoj, — dok*
molto pesante tenuto. *vklani: Ti du - šo, vu tom večne dvoj, — dok*
ff *vklani: Ti du - šu vu tom večne dvoj, — dok*

mf *Bog hoće, ja sam stalan troj, dog Bog hoće ja sam*

mf *p rit.*

Presto.

p rit. *stalan troj.* *pp* *Pi-tam ga, pi-tam ga, pi-tam ga,*

p rit. *pp* *Pi-tam ga, pi-tam ga, pi-tam*

pi-tam ga je l'mja ku-ša, kuša rad.

f rit. *ku-ša, kuša rad.*

pi-tam ga, je l'mja ku-ša, kuša rad.

ff *Hej, hej, hej!*

ff

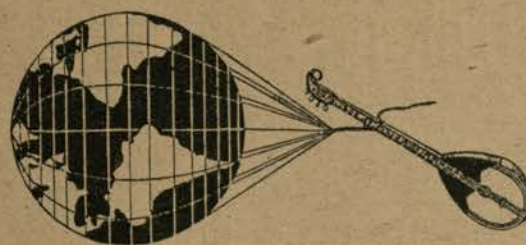
Kreditni zavod za trgovino in industrijo LJUBLJANA

Prešernova ulica št. 50 (v lastnem posloju)

Brzojavni naslov: Kredit Ljubljana
Telefon št. 40, 457, 548, 805 in 896

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predjmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd. itd.

Traži se zastupstvo za U. S. A.

P. BOGDANOV & Co.
SISAK. S.H.S.

Proizvod tambura na veliko.

Izvoz — Export. Reklamne cijene. Cijenici šalju se bezplatno.

Naklada tamburaških škola i partitura.

UPOŠTEVAJTE PRI SVOJIH NAROČILIH NAŠE OGLASE!

Najboljši
šivalni
stroj je
edino le

Josip Petelinc-a.

znamka

Gritzner in Adler

za rodbino, obrt in industrijo.

Posamezni deli za vseh vrst šivalne stroje in kolesa.
Igle, olje in pnevmatike.

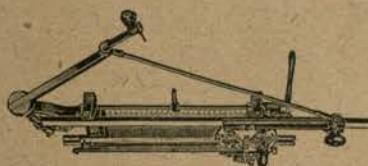
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija.

Delavnica za popravila.

Na veliko. Telefon 913. Na malo.

Najboljši švicarski pletilni stroji DUBIED

Najceneje
kupite
edino
le zato,

ker je najboljša!

Galanterija, modno blago, pletenine, žepni robci, sukanec, jedilno orodje, palice, potrebščine za čevljarje, šivilje, sedlarje in krojače, toaletna mila, razne kreme, škarje, noži

na veliko in malo pri tvrdki

JOSIP PETELINC

v Ljubljani

za vodo, blizu Prešernovega spomenika.

Telefon 913.

NAŠA PRAVA DOMAČA

KOLINSKA CIKORIJA

JE IZVRSTNA

HIPOTEKARNA BANKA JUGOSLOVANSKIH HRANILNIC LJUBLJANA

izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle. Sprejema denarne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter daje vsakovrstne kredite in predujme. Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo ter kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih kurzih.

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA
ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

ZAVARUJE

PROTI OGNJU, TATVINAM, NEZGODAM ITD. TER NA DOŽIVETJE IN
ZA SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

Manufakturna
veletrgovina

Hedžet & Koritnik

LJUBLJANA

Frančiškanska ulica 4
Telefon interurban 75

uvaža blago iz
Anglije, Francije,
Češkoslovaške,
Švice, Nemčije in
::: Italije :::

MALINOVEC IN DRUGE SADNE SOKE
SADNE AROME (ESENCE)
SADNE ETERE
„NEKTAR“, SADNO MARMELADO
RUM - ESENCO IN ESENCE ZA RAZNE LIKERJE

PRIPOROČA

SREČKO POTNIK in DRUG, LJUBLJANA, METELKOVA UL. 13

ZAHTEVAJTE CENIK!

ZAHTEVAJTE CENIK!

**Založba muzikalij pevskega društva „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.**

Račun poštne hranilnice Ljubljana števil. 14.189.

1. *Alojzij Sachs*: II. venček narodnih pesmi za moški zbor (1909).
2. *Anton Lajovic*: Pesmi samote, solospevi s spremljevanjem klavirja (1920).
3. Trije moški zbori. (*E. Adamič*: *Ljubici*, *M. Rožanc*: *Mak žari*, *Zorko Prelovec*: *Jaz bi rad rdečih rož*) (1920).
4. *Emil Adamič*: Pet veselih pesmi za moški zbor (1921).
5. *Emil Adamič*: Pet ženskih dvospevov (zborov) s spremljevanjem klavirja (1922).
6. *Stanko Premrl*: Štirje ženski dvospevi (zbori) s spremljevanjem klavirja (1925).
7. *Emil Adamič*: Osem lahkih moških zborov na narodna besedila (1925).
8. Razne partiture umetnih in narodnih pesmi za moški in mešani zbor.

Skladbe se naročajo na naslov:

**Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani
Založba muzikalij.**

